

05/851/A
van : 21.03.2006

Rep.nr.

V O N N I S uitgesproken in het gerechtshuis Het Kasteel te Turnhout, op
DINSDAG, EENENTWINTIG MAART TWEEDEZEND EN ZES in de
openbare zitting van de **ZESDE KAMER** van de Rechtbank van Eerste Aanleg
van het Gerechtelijk Arrondissement Turnhout, alwaar zetelden:

i. Enig Rechter,

. griffier.

-- S T E D E B O U W --

Inzake van:

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, bevoegd voor het
grondgebied van het Vlaamse Gewest, met kantoren gevestigd te 1000 Brussel, Koning Albert
II-Laan nr. 20, bus 7.

-- eiser--

-- alhier ter openbare zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

Tegen :

1. , gepensioneerde, geboren
te , wonende te

-- verweerder--

-- alhier ter openbare zitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

Gezien de inleidende dagvaarding de dato 13 mei 2005 betekend door de Heer
plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder loco gerechtsdeurwaarder met standpla.
te

Gehoord ter openbare zitting van 21 februari 2006 partijen in hun middelen en besluiten
monde van hun raadslieden.

Bij dagvaarding de dato 13/05/2005 vordert eiseres de uitvoering van een vonnis van de Correctionele Rechtbank te Turnhout, 5^e kamer, de dato 06/02/1990 waarbij verweerster werd veroordeeld wegens het wederrechtelijk instandhouden van een houten woning te en waarbij zij werden veroordeeld om binnen een termijn van 6 maanden nadat het vonnis kracht van gewijsde heeft gekregen het onroerend goed in zijn oorspronkelijke staat te herstellen.
Bij huidige dagvaarding wordt de uitvoering van voornemd vonnis gekoppeld aan de betaling van een dwangsom van 100 Euro per dag vertraging.

Bevoegdheid.

Verweerster houdt voor dat deze rechtbank niet bevoegd is omdat het vonnis van de Correctionele Rechtbank definitief is en niet kan aangevuld worden met een bijkomende vordering, zijnde de dwangsom.

Het gezag van gewijsde veronderstelt echter dat de partijen in beide procedures dezelfde zijn en dat het voorwerp van de vordering dezelfde is als waarover reeds uitspraak werd gedaan. Dit is in casu niet het geval.

Het voorwerp van de huidige vordering is niet het herstel van de oorspronkelijke toestand op zich.

In dat geval zou er inderdaad sprake zijn van een non bis in idem.

Dit zou voor gevolg hebben dat eiseres over twee titels beschikt: het vonnis van de correctionele rechtbank en het huidige vonnis.

Het voorwerp is echter de **uitvoering** van het strafvonnis **gekoppeld** aan een dwangsom.

Dit verschaft aan eiseres geen twee titels wat betreft de herstellenvordering.

Enkel zal het niet naleven van de herstell veroordeling eventueel worden gesanctioneerd met een dwangsom.

Dwangsom.

Verweerster houdt voor dat het niet mogelijk is om, nadat reeds een vonnis is tussengekomen, in een andere procedure de betaling van een dwangsom te vorderen.

De dwangsom is accessoir en kan dus niet als zelfstandige vordering worden ingeleid.

Tevens wordt gesteld dat men niet enkel een dwangsom kan vorderen.

Dit gebeurt niet; de dwangsom wordt uitdrukkelijk gekoppeld aan de uitvoering van het tussengekomen vonnis van de Correctionele Rechtbank te Turnhout.

In casu wordt de dwangsom dus niet als een zelfstandige eis gesteld.

Inderdaad wordt het betalen van de dwangsom gekoppeld aan de verplichting het tussengekomen vonnis van de Correctionele Rechtbank te Turnhout uit te voeren.

Wanneer in een aanvankelijke procedure geen dwangsom wordt gevorderd, belet dit niet dat een dergelijke dwangsom achteraf wordt gevorderd.

Immers, wanneer het strafvonnis wordt gevelde, kan men er niet automatisch van uitgaan dat het vonnis niet zal worden uitgevoerd.

Geen enkele wetsbepaling belet dat een dwangsom wordt gevorderd wanneer wordt vastgesteld dat een tussengekomen vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd.

Wanneer na een correctionele veroordeling, blijkt dat de veroordeelde partij het tussengekomen vonnis naast zich neerlegt en ondanks aanmaningen niet tot vrijwillige uitvoering overgaat, kan de benadeelde zich tot de Rechtbank wenden om het opleggen van een dwangsom te bevelen ten einde de uitvoering te bekomen.

In casu dient echter te worden vastgesteld:

- het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Turnhout dateert van 06/02/1990.
- Aan verweerders werd een termijn verleend van 6 maanden om het vonnis uit te voeren.
- Pas op 14/07/2000, dus meer dan 10 jaar later stuurt eiseres een aanmaning.
- Op 19/08/2001, dus meer dan 4 jaar later, wordt het vonnis betekend met bevel tot herstel.
- Op 27/08/2001, dus meer dan 11 jaar na het vonnis wordt de wettelijke hypotheek genomen.
- Het vonnis van de correctionele Rechtbank machtigt eiseres om zelf tot herstel in de vroegere toestand over te gaan.

Rekening houdend met dit tijdsverloop waaruit blijkt dat eisers zelf geen enkel initiatief namen en het vonnis zelfs niet liet betekenen dan op 1/12/2000, komt de vordering tot het betalen van een dwangsom ongegrond voor.

De bewering dat de uitvoering voor eiseres budgettair niet haalbaar kan uiteraard niet ten nadele van verweerster wordt weerhouden.

Eiseres heeft gedurende al die jaren de kans gehad om zelf de vroegere staat te herstellen.

Er is dan ook geen reden om thans nog een dwangsom op te leggen.

Waar de uitvoering van het tussengekomen vonnis mogelijk is op basis van dat vonnis zelf en huidige vonnis geen tweede titel kan verschaffen, dient de vordering in zijn geheel te worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, conform artikel 2.34.36.37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

DE RECHTBANK, vonnissende op tegenspraak, alle andere en verderstrekende conclusies verwerpende.

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt eiseres tot de kosten van het geding, in hoofde van verweerster begroot op 356,97 Euro rechtsplegingsvergoeding.